

РЕШЕНИЕ

№ 2097

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1877** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. К., гражданин на У., ЛНЧ[ЕИК], срещу Решение № 3-ОК/07.02.2024г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба, с рег.№ 8851/22.01.2024 г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението, като издадено при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в явно несъответствие с целта на закона – отменителни основание по чл. 146, т.3, 4 и 5 от АПК. Твърди се, че в решението интервюиращият орган е направил преценка по същество относно основателността на молбата му за закрила, което не е предмет на производството по допустимост. Жалбоподателят върди, че в чл. 33, пар.2, б. г) от Директива 2013/32 не се изисква същественост на новите елементи и факти, за да бъде допусната последваща молба за закрила. Моли съда да отмени решението и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата му за закрила с вх. № 8851 от 22.01.2024г. по описа на ДАБ – МС в производство по общия ред.

Ответникът, интервюиращ орган на ДАБ при МС, изпраща административната преписка по издаване на оспорваното решение. Не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, не участва при разглеждане на делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал.2 ГПК във вр. с чл. 144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на жалбоподателя Д. К. е с молба от 26.04.2002г., подадена от майка му. С Решение 653 от 16.07.2003г. на председателя на ДАБ – МС е отказано предоставяне на статут на бежанец. С Решение № 11919 от 17.12.203г. по адм.д № 8584/2003г. на ВАС, тричленен състав, оставено в сила с Решение № 2302 от 15.03.2004г. по адм.д. № 501/2004г. на ВАС, петчленен състав, жалбата срещу него е отхвърлена.

С последваща молба рег. № 8851 от 22.01.2024г. Д. К., отново, вече лично, сезира председателя на ДАБ – МС с искане за закрила. Като ново обстоятелство посочва, че пребивава в България от 2002г. (когато е бил на 4 години), има тук е учил, има семейство - полусестра и майка, целият му съзнателен живот е преминал в страната, говори български език и всичките му социални, публични и лични контакти са в България. Същевременно няма връзка и контакти с никого в У., не владее узбекски и е православен християнин, докато 96 % от населението в У. изповядва Исляма. Към молбата са приложени писмени доказателства – Резолюция на европейския парламент от 04.10.2023г., заверено копие на Служебна бележка № 74/21.04.2021г. от директора на 74 СУ “Х. Г. Д.”. Заверено копие на страници от Ученическа книжка на Д. К., заверено копие на удостоверение за сключен граждански брак между М. К. и Г. Г.; заверено копие на удостоверение за раждане на Й. Г. Г..

С обжалваното в настоящето производство Решение № 3-ОК/07.02.2024г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС, на основание чл. 76б, ал.1, т.2 ЗУБ, не е допусната до производство по международна закрила последващата молба на Д. К., подадена с рег.№ 8851/22.01.2024 г. За да постанови решението си, интервюиращият орган се е позовал на справка с вх. № ЦУ-564/05.02.2024г. на дирекция “Международна дейност” (МД) на ДАБ, като е изтъкнал, че в У. изповядващите православие, като жалбоподателя, не са подложени на преследване. Изтъкнал е, че данните в приложената към молбата Резолюция на Европейския парламент за състоянието на правата в У. не съдържа конкретна информация относно въздействието на описаните в нея събития върху личната бежанска история на молителя, поради което я е приел “с ниска степен на относимост”.

Приел е, че в предходно производство е установено, че по отношение на молителя не са налице основателни причини, поради които да му бъде предоставена международна закрила. Позовал се е на информацията в справка вх. № ЦУ-976 от 14.07.2023г. на дирекция “Международна дейност” към ДАБ – МС, че престъпността в У. е ниска. Интервюиращият орган е заключил, че предвид наличието на отказ за предоставяне на закрила в предходно административна производство може да се приеме, че с така подадената последваща молба се цели узаконяване на нелегалния престой на територията на Република България на Д. К..

В съдебно заседание жалбоподателят представя писмени доказателства, свързани с живота и семейството му в България – удостоверение № 0673/43 от 26.05.2005 г. за завършена подготвителна група в Обединено детско заведение № 6, район Н., [населено място]; удостоверения за родствени връзки изх. № 3/21.11.2023г. и изх. № 04/21.11.2023г. от [населено място], [община], Софийска област.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни

изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 13.02.2024 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в съда на 16.02.2024г. Жалбата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ. Подадена е от надлежна страна по ЗУБ и следователно е допустима.

Решение № 3-ОК/07.02.2024 е издадено от компетентен административен орган. К. И., главен експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) – [населено място], е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-300/ 13.04.2022 г. на председателя на ДАБ при МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ и в срока по чл. 76б, ал.1 ЗУБ - актът е постановен на 07.02.2024 г. - 14 работни дни след като органът е сезиран с последващата молба рег, № 8851 от 22.01.2024г. на ДАБ при МС.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Според легалната дефиниция на параграф 1, т.6 от ДР на ЗУБ, "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напускал територията на Република България. Производството е образувано на основание чл. 76б от ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Д. К. молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, след като производството за предоставяне на международна закрила в страната е приключило с влязло в сила решение на председателя на ДАБ при МС.

С § 27 от ЗИДЗУБ, в сила от 26.12.2015 г. в глава шеста на ЗУБ е създаден раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ. С тях са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. С чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста от ЗУБ, чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Нормата на чл. 76б от ЗУБ не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл. 76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7. Посочените обстоятелства, обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН, ползва адвокатска помощ; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

С последващата молба е представена Резолюция на Европейския парламент от 4 октомври 2023г. относно У.. Тази резолюция сочи на заявени в молбата нови обстоятелства свързани със ситуацията в страната на произход на жалбоподателя. Тя е обсъдена в обжалваното решение в светлината на информацията, съдържаща се в справките, изготвени от дирекция “Международна дейност” при ДАБ.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите-членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи /чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32/. В настоящия случай, са налице данни, съдържащи се в официални документи, че са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход на жалбоподателя. От момента на предходното решение на председателя на ДАБ – МС са изминали двадесет години. Изложеното в приложената резолюция на Европейския парламент сочи на проблеми с правата в У.. Дали действително е налице основание за предоставяне на закрила е въпрос, който следва да бъде разгледан в общо производство по същество.

Производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В случая двете хипотези са дадени алтернативно и наличието на нови обстоятелства от съществено значение за която и да е от тях – личното му положение или страната на произход, е основание молбата да бъде допусната до разглеждане. Именно в хода на това разглеждане ще се изясни, с оглед промяната на ситуацията в У. двадесет години след постановяване на решение по предходната молба за предоставяне на статут на бежанец на жалбоподателя, налице ли са основания за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут.

Това обаче е извън предмета на настоящия спор.

Следва да се съобразят и обстоятелствата, изложени в молбата, свързани със семейството на жалбоподателя и връзките му с България, както и липсата на връзка с У., доколкото с последващата молба е поискано предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал.8 от ЗУБ, както и обстоятелството, че при разглеждане на предходната му молба за закрила жалбоподателят е бил непълнолетен и не е имал собствена бежанска история.

Следва да съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която не е да бъде преграден пътят на търсещите закрила към същата с решение по предварителната допустимост на молбата, а да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Следва да се съобрази и че препращането на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ е към чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ – а именно, когато лицето не представи никакви доказателства, каквато не е настоящата хипотеза. Наличието на нова ситуация в страната на произход и евентуалното ѝ отношение към личната бежанска история налага изясняването им в рамките на лично интервю.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Д. К., гражданин на У., ЛНЧ[ЕИК], Решение № 3-ОК/07.02.2024г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба с рег.№ 8851/22.01.2024 г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с рег.№ 8851/22.01.2024 г. на Д. К., гражданин на У., ЛНЧ[ЕИК], при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: